

Η Ακολουθία της Αναστάσεως στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Δημητρίου Κηφισιάς

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κηφισιάς, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος](#)

Στον [Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου](#) Πολιούχου [Κηφισιάς](#), το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου 19 Απριλίου 2025, ετελέσθη η Ακολουθία της Παννυχίδος, η Τελετή της [Αναστάσεως](#) και στη συνέχεια ο Όρθρος και η Αναστάσιμη Αρχιερατική Θεία Λειτουργία από τον Σεβασμιώτατο Μητρολίτη [Κηφισιάς](#), Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος κ. Κύριλλο, με τη συμμετοχή του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της [Ιεράς Μητροπόλεως](#) Αιδεσ. Πρωτοπρεαβυτέρου π. Χρίστου Κυριακοπούλου, των εφημερίων του Ναού και του διακόνου του.

Στο τέλος της Ακολουθίας της Αναστάσεως, ανεγνώσθη η Πασχάλιος Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου, από τον προϊστάμενο του Ιερού Ναού Πανοσ. Αρχιμανδρίτη π. Γρηγόριο Λιέπουρη.

Παρέστησαν ο Δήμαρχος Κηφισιάς, κ. Βασίλειος Ξυπολυτάς, και μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Κηφισιάς.

Αναλυτικά η Πασχάλιος Εγκύκλιος 2025 του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος κ. Κυρίλλου:

Πρός

Τούς Εύλαβεστάτους Ίερεῖς, Μοναχούς καί Μοναχές

καί τούς εὐσεβεῖς χριστιανούς

τῆς Μητροπολιτικῆς μας Περιφερείας.

Άγαπητοί πατέρες καί αδελφοί,

Τό πιό έκδηλο γνώρισμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, τῆς μεγάλης ἐορτῆς πού ἐορτάζουμε σήμερα, εἶναι ἡ χαρά. Ἡ πασχάλια χαρά πλημμυρίζει τά πάντα. Τήν Ἐκκλησία, τά οὐράνια καί τά ἐπίγεια, τίς καρδιές ὅλων τῶν πιστῶν. «Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται τῆς ἀναστάσεως τήν πεῖραν εἰληφότα», ἀναφωνεῖ ὁ ἱερός ποιητής. Ὅλα ἔχουν γεμίσει ἀπό χαρά, καθῶς ἔχουν λάβει πεῖρα, ἐμπειρία καί βεβαιότητα τῆς ἀναστάσεως.

Τήν ἀναστάσιμη χαρά βιώνουμε κάθε Κυριακή, πού ἐορτάζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας καί ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό ἐβδομαδιαῖο Πάσχα. Σήμερα ὅμως, κατά τήν ἐορτή τοῦ ἐτησίου Πάσχα καί ὁλόκληρη τήν πασχάλια περίοδο, ἡ αἴσθηση, ἡ ἐμπειρία τῆς ἀναστάσιμης χαρᾶς εἶναι ἀσύγκριτα μεγαλύτερη.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐνὴνθρώπησε γιά χάρη μας, «Δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν», ὅπως ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς πίστεώς μας. Σταυρώθηκε καί ἔχυσε τό αἷμα Του, γιά νά μᾶς καθαρῇ ἀπό κάθε ἁμαρτία (Α' Ἰω. 1,7). Καί ἀναστήθηκε ἐνδόξως «τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ», ὁλοκληρώνοντας τήν ἀπολύτρωσή μας. Ἐπάτησε τόν θάνατο. Νίκησε τήν φθορά. Συνέτριψε τίς πύλες τοῦ Ἄδη. Χάρισε τήν ἀληθινή ζωή. Ἄνοιξε τίς κλειστές πύλες τοῦ Παραδείσου καί μᾶς εἰσάγει στήν ἀτελεύτητη βασιλεία Του. Γι' αὐτό καί σήμερα οἱ πιστοί χαιρόμαστε. Γι' αὐτό πανηγυρίζουμε. Γι' αὐτό καί ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας ἀποτελεῖ γιά μᾶς τοὺς χριστιανούς τήν ἐορτή τῶν ἐορτῶν καί τήν πανήγυρη τῶν πανηγύρεων.

Οἱ πρῶτες πού γεύτηκαν τήν ἀναστάσιμη χαρά ὑπῆρξαν οἱ Μυροφόρες γυναῖκες, ὅταν ἀπό τόν λευκοντυμένο ἄγγελο πληροφορήθηκαν τό γεγονός τῆς ἀναστάσεως. «Μετά φόβου καί χαρᾶς μεγάλης», ὅπως γράφει ὁ ἱερός Εὐαγγελιστής, ἔτρεξαν νά ἀναγγεῖλουν στοὺς μαθητές τήν ἀνάσταση τοῦ ἀγαπημένου Διδασκάλου τους (Ματθ. 28,8). Ἡ ἀναστάσιμη χαρά πλημμύρισε καί τίς καρδιές τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὅταν ὁ Κύριος ἀναστημένος παρουσιάστηκε μπροστά τους, «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων». «Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταί ἰδόντες τόν Κύριον» ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης (20,20). Αὐτή εἶναι ἡ χαρά πού ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τοὺς εἶχε ὑποσχεθεῖ λίγο προτοῦ πάρει τόν δρόμο τοῦ μαρτυρίου (Ἰω. 15,11- 17,13).

Ἀπό τότε ἡ χαρά τοῦ ἀναστημένου Κυρίου ὑπῆρξε ὁ μέγας θησαυρός ὅλων τῶν πιστῶν. Ἀπό τά ἀποστολικά χρόνια μέχρι σήμερα. Ἡ ἀναστάσιμη χαρά ἀποτελεῖ βίωμα πού ἀποκτοῦμε οἱ πιστοί, ὅταν εἴμαστε ὀργανικά συνδεδεμένοι μέ τόν Κύριο Ἰησοῦ. Ὅταν ἀποτελοῦμε ζωντανά μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του. Ὅταν ζοῦμε καί ἀναπνέουμε στόν εὐλογημένο χῶρο της. Ὅταν μετέχουμε στά ζωοποιά μυστήριά

της. Όταν γινόμαστε «σύσσωμοι» -ένα σώμα- και «σύναιμοι» -ένα αίμα- μέ τον Χριστό μας. Όταν ζούμε πλέον, όπως γράφει ο απόστολος Παῦλος, «ὄχι γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ γιὰ Κεῖνον που πέθανε καὶ ἀναστήθηκε γιὰ μᾶς» (Β΄ Κορ. 5,15).

Ἡ χαρὰ τοῦ ἀναστημένου Κυρίου εἶναι καρπὸς τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴν καρδιά μας (Γαλ. 5,22). Ἡ χαρὰ συνοδεύει τὸν ἀγῶνα μας νὰ ζούμε κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς Βασιλείας Του.

Ἡ χαρὰ παραμένει μέσα μας ἀκόμη καὶ κατὰ τίς ὥρες τῶν δοκιμασιῶν, τῶν θλίψεων καὶ τῶν πειρασμῶν μας. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος χαιρόταν κατὰ τὴν ὥρα τῶν ποικίλων παθημάτων του. Καὶ γι' αὐτό μπορούσε νὰ γράφει πρὸς τοὺς χριστιανούς τῶν Φιλίππων: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, Χαίρετε» (Φιλ. 4,4). Καὶ ὁ ἀδελφόθεος Ἰάκωβος μᾶς συμβουλεύει νὰ χαιρόμαστε ἀκόμη κατὰ τὴν ὥρα πού μᾶς πολιορκοῦν ποικίλοι πειρασμοί (Ἰακ. 1,2).

Ἐπικαλούμαστε τὸν Κύριο μέ θερμῇ. Αἰσθανόμαστε Ἐκεῖνος νὰ μᾶς ἐνισχύει. Παραμένουμε γαλήνιοι. Καὶ ἐξακολουθοῦμε νὰ χαιρόμαστε. Μυστικὴ ἡ χαρὰ μας· ἡ χαρὰ τοῦ ἀναστημένου Κυρίου πού ἐνοικεῖ στὴν καρδιά μας. Πού δέν μᾶς ἀφήνει ἀβοήθητους, ἀλλὰ δίνει μαζί μέ τὸν πειρασμό πού ἐπιτρέπει καὶ τὴν διέξοδο, ὥστε νὰ μπορούμε νὰ τὸν ἀντέχουμε (Α΄ Κορ. 10,13).

Πόση πνευματικὴ ὁμορφιά, πόση γλυκύτητα, πόση χαρὰ -τὴ χαρὰ τοῦ ἀναστημένου Κυρίου- δέν ἀποπνέει ὁ χαιρετισμὸς τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, μέ τὸν ὁποῖο ὑποδεχόταν στό ταπεινὸ κελί του τοὺς ἐπισκέπτες του: «Χαρὰ μου, Χριστὸς ἀνέστη!»;

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ χαρὰ τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀναστάσιμη χαρὰ εἶναι ὁ μυστικὸς θησαυρὸς τῆς πίστεώς μας. Αὐτὴ τὴ χαρὰ κομίζει σήμερα ὁ ἀναστάς Κύριος καὶ σ' ἐμᾶς τοὺς μαθητές Του, ὅπως λίγο μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του στοὺς ἀποστόλους Του. Εἰσέρχεται μυστικά, ὅπως τότε στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ σ' ἐμᾶς· στίς καρδιές μας, στά σπίτια μας, στίς πόλεις καὶ στά χωριά μας, στὸν παραγμένο κόσμον μας, γιὰ νὰ μᾶς προσφέρει τὴν χαρὰ, τὴν εἰρήνη, τὴν ἐλπίδα.

Σ' ἐμᾶς ἐναπόκειται νὰ Τὸν ὑποδεχθοῦμε μέ πίστη, μέ ἀγάπη, μέ λαχτάρω.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Μέ θερμὲς ἀναστάσιμες εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου, Ὠρωποῦ καί Μαραθῶνος Κύριλλος